

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

Megjelenik hetenként kétszer: csütörtökön és vasárnap.

H. 333 332

Kézdivásárhely, 1904. január 3.

Vasárnap.

XXIII. évfolyam. 1. szám.

Felolós szerkesztő: Vajna Károly.

Kiadó laptulajdonos: Ifj. Jancsó Mózes.

Előfizetési árak:

Égész évre 10 korona. Félévre 5 korona.

Négyedévre 2 korona 50 fillér.

Egyes szám ára 10 fillér.

A lap szellemi részét illető közlemények, Vajna Károly szerkesztőhöz, az előfizetési és hirdetési pénzek Ifj. Jancsó Mózes könyvnyomdájába küldendők.

Hirdetmények díja:

4 hasábos petitorért, vagy annak helyéért 10 fillér. Hivatalos- és árverési hirdetések külön díjtétel szerint.

Nyitór sor 30 fillér.

A hirdetéseknek a nyitór sorja előre fizetendő.

Huszonkét esztendő.

Isten kegyelméből immár 22 esztendő múlt áll a „SZÉKELYFÖLD” mögött: tehát majdnem egy negyedszázadnyi idő óta szolgálja kis lapunk Kézdivásárhely város és vidékének s az egész székelyföldnek érdekeit, híven, becsületesen és hazafiasan.

Ez a 22 esztendő múlt fényes bizonyága kis lapunk helyes politikai irányának, de egyszersmind s első sorban annak a készséges, buzgó támogatásának is, melylyel lapunkat a nagyközönség ily hosszú idő alatt öllandóan megajándékozta. Ez a támogatás, a közönség kitüntető bizalma és ragaszkodása képezi jövőre is lapunk fennállásának legbiztosabb alapját, ezt kérjük az újévre is tisztelt előfizetőinktől és munkatársainktól.

Lapunk politikai iránya jövőre is a régi marad.

Mint a Deák Ferenc böles és szabadelvű politikájának igénytelen szószólója, a szabadelvű eszméknek lesz lapunk bár egyszerű, de hűséges harcosa ezután is és ebben a keretben a székely faj iránti lángoló szeretetünk egész melegével, szent lelkesedéssel fogunk Székelyföld s különösen e város és vidékének szellemi és anyagi megerősödéséért küdeni, mindig tárgyilagosan sohasem személyeskedve és egy percre sem tévesztve szem elől a szigorú igazságot.

Ehhez a munkához kérjük a közönség szíves támogatását, a midőn előfizetésre hívjuk föl.

Az előfizetési díj jövőben is:

egész évre 10 korona,

fél évre 5 „

negyed évre 2 „ 50 fillér.

Lelkesek és tanítók kedvezményes áron rendelhetik meg lapunkat.

Hazafias üdvözléssel:

a „SZÉKELYFÖLD” szerkesztősége és kiadóhivatala.

Egy elveszett esztendő.

Kézdivásárhely, 1904. január 1.

Magyarországra és népére nézve a tegnapi nappal munka tekintetében egy elveszett esztendő jutott befejezéshez. Ha a római császár nagy vesztésképpen panaszolta fel azt a napot, melyen valami nagy dolgot nem művelt és kitört belőle a „diem perdidit!” — akkor a magyar nemzet gyászba borulva elmondhatja: „annum perdidit!” és egy elvesztett esztendő hatásait a nemzet fejlődésére aránylag sem lehet még megközelítőleg sem oly gyorsan pótolni, mint az egyén képes egy elveszett nap hatásait jóvátenni.

Midőn a mult esztendő Szilveszter-éjjelén a monarchia két államának kormányai közt sok fáradság és viszontagság után kész lett a kiegyezés, Magyarország megkönnyebbülten lélegzett fel s azt hitte, hogy immár legyőzheti az oly sokáig érzett gazdasági depressziót, de minden várakozásnak az ellentéte teljesedett: a helyett, hogy jobbra fordult volna a dolgok sora, rosszabbra fordult, a helyett, hogy a munkában való öröm érvényesülhetett volna, a népet szinte kényszerítették a semmittevésre, kényszerítette oly testület, melynek tulajdonképpen az a hivatása, hogy a nép érdekeit képviselje és a nemzet fejlődését vezesse és előmozdítsa. Miután az obstrukció már a mult év

őszutóján bejelentette magát, márciustól kezdve ismét kitört a parlamentben és még ma sincs vége. Oly kormányt, mely duzzadni látszott a szilárdságtól oly kormányt, melynek Magyarország oly sokat köszön, elsöpört, más kormányok érvényre sem juthattak, a tekintélyt kigunyolták, és aláásták, a parlament házszabályaival szinte labdázta, a törvényeket elnémitották, a legörületesebb várakozások és aggodalmak uralkodtak a közvéleményen. Mind sötétebb lett, mind feketébb éjszaka borult az ország fölé és kedvezett a politikai kisértetek elvetemedett üzelmeinek, melyeket fényes nappal mindenki érdem szerint méltatott. Végre egy nemeslelkű királyi szó „legyen világosság!”-ot kiáltott, végre egy elszánt férfit állt az államügyek élére, hogy rendet vigyen a chaosba.

És talán még sem teljesen elveszett esztendő ez a baidoktó év. Terméketlen ugyan minden gazdasági és kulturális eredményben, de talán annál termékenyebb politikai megismerésekben. Talán éppen most fogja belátni a nemzet, miféle emberek martaléka lett, be fogja látni, mire van szüksége gyógyulásához, haladásához. Talán éppen ez az esztendő hozza meg a haladás biztosítását, a biztosítást a politikai mnka további zavarása ellen, talán a szabadelvűség, kívált ha politikai képviselői elszántságot és egyetértést tartanak fenn, melyet oly sokáig

TÁRCA.

Székely kitelepités.

A mult év egyik zimankos őszi napján a pisikii állomáson vártam a Budapest felől jövő személyvonatra. Rám kívül még két vidékbeli földbirtokos volt a vendéglőben. Hogy vidékbeliek, azt mindjárt megismertem a beszédükből. Olyan csunyául nyujtották az i-t és használták az a-t, hogy ahoz a mi székely beszédünk valóságos irodalmi nyelv. Hogy falusiak láttam a kurta premes bekecsükről, a fülökre huzott sapkájokról, s a esizmába gyűrött nadrágokról. Hogy földbirtokosok, azt elárulták magok. Félkönyökre támaszkodva ültek szembe egymással, olyan közel, hogy az orruk majd összeért, a szivarfüstöt pedig kölcsönösen nyelhették volna egymás szájából.

— Fogtam négy székelyt! — mond az egyik.

— No! —

— De fogtam. A grófné ispánja egy-szarvu ekéket hozatott, a mivel sokkal jobban számlik a föld. Én is hozattam, de az oláhaimat mind a földhöz csapdosta. Rámentem az ispánra, azt kérdeztem hát mia fityfenét csinál velők? Nekünk nem akar szántani. A bolond góbé a szemembe kacagott, oszi

azt mondta, hogy már most hozassak székelyt is melléje, mert a nélkül nem megy. Az oláhot nem ismeri.

— Há' hozzattál? — kérdi a másik s az arcán ott ült a kíváncsiság.

— Igen, az ispán hozatta az övével. Kásonból gyűttek, a hun ez a borviz terem la. Négyen gyűttek, mind kintőtt széles legények. Kettőnek volt felesége: azokat is elhozták s egyéb semmi.

— Osztán boldogultál velők! —

— De mennyire! Életrevaló nép a! Sohse kell azt négatni. Én még azon gondolkoztam: a jobb oldalomra feküdjek-e? vagy a balra s a székely már ment ki. Vissza akartam botozni, hiszen tönkre teszik a marhámot. De ördögük volt, vagy micsoda, nem tették tönkre sőt megépült a kezük között. Meg nagyon igazságosok! Az előtt majd a szemem lopták ki, de ezektől nem vesz egy kerékszeg sem.

Ez a bezed kezdett engem is érdekelni. Hát mi tagadás: büszke voltam az atyámfiakra. Ugy is kell. — A boromat csak rendesen iszogattam, és mind a két fülemmel halgattam a beszédre.

— Há' drágák? — kérdi a másik ur.

— A hogy vesszük! Felel az egyik ur. A gazdaságom többet jövedelmezett 300 frittal, de annyival többet is fizettem, egyfelől a bérükbe, másfelől az intencióba. Nem eszik meg az akármít haj! Hus kell neki. Ha cibéret főztek azt mondták: „Münk

ezt csak otthon együk meg, ahajt, a mikor nincs egyéb.” Muszáj voltam, hogy főzsek húst. Ugy tartottuk, mint a fias kutyákat. Pénzt is kaptak fejéknél 120 frittot. De nem költött a kerékbe való egy huncut krajeárt. Te! azt mondom: ha behoznának az én falumba hat családot, tíz év múlva mindenestül megvennék a falut. Életrevaló, kutya életre való a!

Nekem nagyon dagasztotta a mellem ez a szó! Ugy elmerengtettem magamba, hogy milyenek is vagyunk mi szegény góbék! Ugy elhányódunk, mint a rozsz pénz. Ha megindulsz idek ezekben a megyékben, nem igen talál sz falut, hol vagy a pap, vagy a tanító, vagy a gazdatiszt, vagy mind a három ne székely lenne. Nagy csuda, ha a gazdatiszt is nem az. Olyanok vagyunk, mint a fűzfa: csak bele kell szurni a földbe, aztán egy kis kedvező időjárás s a más évben már levelezünk, viritünk. Valami nagyon okos ember azt mondotta egyszer, hogy a magyar nemzetet meg kellene nádalni a székelylyel; no ez most nekem mindjárt az eszembe jutott. Hej milyen igaza volt annak! Derék nép no? megél akárhol.

Igy merengtettem el magamban és nem állhatam meg, hogy oda ne szóljak a mellettem ülő vonati pénztárosnak, de úgy, hogy a más két bácsi is hallhassa:

— Ugy ám bruder, lássa! derék nép vagyunk mi! Mégel a székely akárhol!

nélkülöztek, talán akkor a szabadelvűség Magyarország javára győzelmesebben fog működni, mint valaha és mind mélyebb gyökereket ver az egész nép szívében. Lehet, hogy amint a múlt évben kellemtelen csalódásokba hajítottak bennünket, most Tisza István vezetése alatt a békés meglepetések sora előtt áll az ország. Adj a Isten!

Sándor János programbeszède. Sándor János államtitkár december 29-én mondotta el nagyszabású program beszédét Nagyszöllősen, melyet a választó közönség nagy éljenzéssel fogadott s végzetével táviratban üdvözölték a gyűlésből Gróf Tisza István miniszterelnököt.

Főispáni kinevezés. A király gr. Bethlen Pál beszerencsázódi főispánt, állásában való meghagyása mellett kinevezte Szolnokdombokamegye főispánjává.

Az olasz szerződés. Az Olaszországgal való ideiglenes szerződés meg van kötve. A szerződés vámprovizoriumot állapít meg 9 havi tartammal. Az ideiglenes szerződés elejti a borvám klauzulát. Az olasz bor tehát ezután nem 3.20, hanem 20 aranyforintos vámtétel alá esik.

ORSZÁGGYÜLÉS.

A képviselőház az újévi szünet előtt dec. 30-án tartotta utolsó ülését, a melyen folytatták a záróbeszéd tartását az unjonclétszám megállapításáról szóló törvényjavaslat fölött.

Záróbeszédet mondtak: Csávolszky Lajos, Várady Károly és Molnár Jenő.

Ezekután Szederkényi Nándor és Udvarý Ferenc az olasz szerződés tárgyában interpelláltak.

Tallian Béla földmívelésügyi miniszter válaszolt az interpellációkra s kijelentette, hogy a szerződés megkötésénél a kormány ügyelni fog arra, hogy a magyar érdekek megóvassanak.

Több kisebbszerű interpelláció után az ülés véget ért. Jan. 4-én folytatják a vitát, melyen már csak Holló Lajos és Bartha Miklós fognak záróbeszédet tartani, ezután következik a szavazás általánosságban a javaslat felett.

Erre az én szómra a beszélő bácsi átkönyökölt a balik könyökére, hogy beszélhessen hozzám az asztal végére, a szivarát pedig átvette a jobb agyarára, nagy veres, husos szemével megtekintgetett, azután kivette a szivarát, felhajtott egy vizes pohár bort, egyet köpködött utána s dörgő hangon felelt:

— Élnek meg magok a fityfenébe! —

Ez a felelet hozzám lévén intézve, én is rászegtem a szememet, s a tekintetemmel azt akartam kérdezni, hogy: nó, hát mi a baj! — A bácsi azt úgy látszik észrevette, mert a val a dörgő hangjával morogta ismét:

— Élnek meg magok a fityfenébe! hiszen nem tudtam ott tartani a sok bolondot. Őzire mind olyan szomorúak lettek, mind úgy sóhajtoztak, mintha legkedvesebb a saját édes apjukat ölték volna meg. A szemök reggeltől estig örökösen napkeletnek állott. Egyebet sem beszéltek egymással csak: Haj Janosiból ha tud lehetnék azon a hegyen né! Novemberben ezután egykor beállított az egész s arra kértek, hogy fizessék ki őket, mert nem szeretik ide ki az idegen földön. Inkább mennek haza a zabor-ságukba ciberét enni.

Erre csakugyan puff lettem; de nem adtam fel minden reményt; úgy akartam kivágni, hogy megkérdeztem: „Hát az ispán székelyei?”

— Az ispán székelyei? a grófné székelyei? hát azok még azelőtt mind haza szökdöstek. Egy reggel üresen kapták az egész gazdaságot. Csak olyan a székely. — Az nem települ.

Hát hiszen ez már igaz. Ugy van az tisztára, a hogy Buday bácsi beszélt t. i. az egyik ur. De azért én sem tudom megmondani szerete-e a székely kitelepül vagy nem?!

Ha Romania felé tekintek; egészen zavarba jövök.

Székelykiállítás.

Egy 1904. év őszen, vagy 1905. tavaszán rendezendő általános székelykiállítás terveze *)

Irta: Tokaji László, e. g. e. titkár.

Magának a kiállítás külső képének, egész szervezetének és jellegének annyira eredetinek, igazi székelynek kellene lennie, hogy a látogatóra már ez a karakter magában is az ujjnak, a nem mindennapiak ingerével hasson. Kicsinyesnek látszik tán előttünk, akiknek az nem új, de egy idegen meg fogná csodálni például a bejáratnál a teljesen originális nagy székely kaput, a székely stílus házakat, és az ottani esetben és tájszólással kalauzoló kiállítási személyzetet. Ami a kiállítás objektumait illeti, azokat — fontosságuk és értékük szerint — négy csoportba osztanám és pedig:

1. Természeti kincsek (fűrdek, ásványvizek, értékes kővek és érc, stb.) osztályára;
2. Ipari (gyáripar, kisipar, háziipar);
3. Mező- és erdőgazdasági és erdőipari osztályra; az elsőbe beleértve az egyes esetleg programba veendő időszerű részletkiállításokat is, mint: állat, gyümölcs, komló, vetőmag stb. és végül
4. Néprajzi- és turisztikai csoportra.

A fűrdeket igen szépen lehetne bemutatni 1—2—3 □ méter területű kicsinyített, színezett agyag-plasztikai felvételekben.

A fűrdekkel kapcsolatban volnának elhelyezendő az ásványvizek, melyeknek ott, a kiállításon való megismerését szintén lehetővé kellene tenni.

A nagy választékban előforduló hasznos kővek, épület-, márvány- és egyéb faragásra való ásványok, drága érc és kőzenek — mind, mind nagyobb darabokban és kisebb műtárgyakban nyersen és kidolgozott állapotban, a szükséges magyarázó feliratokkal, vagy füzetekkel volnának bemutatathatók.

Bánya- és erdőipar — rajzok, térképek és általuk előállított termékekben volnának szem elé állíthatók.

A székely gyáripar, kis- és háziipar szemléltetése szintén nem volna kivihetetlen s ügyes összehasonlítás mellett a csoport haszna és tanulsága nyilvánvaló.

A mezőgazdaság, gyümölcstermelés és állattenyésztés külön állandó és időszerű csoportokban volna bemutatandó.

A kiállításnak ez a része lenne az, a mely a rendezőségnek aránylag legtöbb kiadásába kerülne.

A néprajzi osztály célja volna: magát a székely népet, a maga összes vonzó sajátosságaival — megismertetni, megkedveltetni.

Ezen osztály keretében állítanék fel egy külön teremben elhelyezendő alosztályt is, amely színes reprodukciókban és fotográfiákban tenné szemléltetővé hazarészünk összes eddig felfedezett természeti szépségeit, történelmi nevezetességeit, sőt minden olyan megnézni valóit, amelyekről az egész világon az emberek utazni szoktak. Van ilyen nálunk elég!

Igen természetes, hogy egy ily sokat felelő kiállítás mérete: — meglehetősen nagyok is lennének, úgy hogy kellene az egész kiállítás számára körülbelül 1800 □ m. zárt és körülbelül 10000 □ m. nyílt, szabad terület.

(Folytatása következik.)

IRODALOM.

Az Ujság.

„Az Ujság” a legújabb fővárosi politikai napilap, melyet Gajári Ödön, a régi újságírói gárda kitűnősége szerkeszt a kiválóított legjobb erők közreműködésével.

Főmunkatársai: Herczeg Ferenc, Kenedi Géza, Kóbor Tamás, Kozma Andor, Mikszáth Kálmán, mindmegannyi fényes nevű, közkeletűségű író.

„Az Ujság” első sorban politikával foglalkozik. Deák Ferenc bölcs és szabadelvű politikájának szó

*) Az Erdélyi Gazdasági Egyet. 1903. november 28-i és folytatás december 1-i ig. vál. ülésében, az eszmét magáévá tette a javaslatot, mint kiindulási pontot, elfogadta és az elnökséget a szükséges elő intézkedések megtételével megbízta.

szólója. Sem a szabadelvűségben, sem a paritásos dualizmus tekintetében megalkuvást nem ismer. Független lévén a pártoktól és kormánytól, a magyar sajtószabadság legfőbb erkölcsi feltételének birtokában van és legjobb meggyőződését szolgálhatja. Módszere az igazmondás és a tisztességes hang, mert bizalomra, szavahihetőségre és közbeccsülésre törekszik.

„Az Ujság” értesüléseit feltétlenül megbízható, legjobb forrásból meríti. Ebben nagy segítségére van azon számos és igen kiterjedt összeköttetése, melyet jeles munkatársai révén a politikai, közgazdasági, pénzügyi, egyházi, tudományos, művészeti, irodalmi és társadalmi körökkel és kitűnőségekkel tart fenn.

Külön rovatok vannak a politikai értesülésekre, valamint az országgyűlésre. Ez utóbbiban kerülve az unalmas hosszúságot, az ülések hű képét és a szónokok beszédének lényegét közli „Az Ujság”. Ezen kívül a „Színház”, „Zene”, „Képzőművészet”, „Tudomány és Irodalom”, „Igazságszolgáltatás”, „Sport”, „Közgazdaság” rovatokban feltalálhatók ezen szakmába vágó közlemények, bírálatok sokasága.

„Az Ujság” súlyt helyez a vidéki élet megfigyelésére és a „Városok és megyék” rovatában a vidéki törvényhatósági és községi közigazgatás, társadalmi szervezkedés legújabb mozzanatait közli, azon jól szervezett levelezések alapján, melyeket „Az Ujság” a vidéki nagyobb központokkal létesített.

„Az Ujság” különös gondot fordít a „Hírek” rovatára. Ebből számúzi az egész székelyi igazolom-hajhászatot és az értéktelen mendemondát. A napi eseményekkel előkelő felfogással és jó ízléssel foglalkozik, értesüléseit választékos, csinos irodalmi formába öltözteti.

„Az Ujság” vezető kíván lenni a külföldi és diplomáciai ügyek közlésével is. „Az Ujság” a külügyekről is minden nap kimerítő, szakavatott tájékoztatást nyújt.

„Az Ujság” eddig megjelent számai tanuskodnak arról, hogy a hazai hírlapirodalom egy magas színvonalon tartott, a művelt közönség szellemi igényeinek mindenben megfelelő közlőnyel gazdagított, mely tetszetős külső formájánál fogva is igen vonzó.

Előfizetési ára egész évre 28 korona. Egy óra 2 korona 40 fillér. Egyes szám ára vidéken 10 fillér. A szerkesztőség és kiadóhivatal Budapest, VII., Kerepesi-ut 54. sz. a., az „Athenaeum” épületében van.

TANÜGY.

Reform a tanfelügyelőségekben.

A kir. tanfelügyelők folyamodtak a vallás- és közoktatásügyi miniszterhez tülterhes irodai munkájuk apasztása miatt, mert nincs idejük arra, hogy az iskolákat látogassák és a tanítást kellőleg ellenőrizzék. Azt akarják, hogy egy éven át legalább 100 napot fordíthassanak kerületeikben az iskolák látogatására. A miniszter helyesli a tanfelügyelők kívánságát és új tanfelügyelői rendtartás-tervezetet dolgoztatott ki. De még ebben is sok olyan irodai munka van rendelve, a mely bátran mellőzhető. E tárgyban a jövő hónap közepén a miniszter elnöklése alatt tanfelügyelői értekezlet lesz.

NAPI HIREK.

— A honvédség köréből. A brassói 24. honvéd gyalog ezred állományában 1904. évi január hó 1-ei ranggal kinevezettek hadnagyokká a tartalékokban: Wächter Richárd tartalékos hadapród tiszthelyettes; Leitner Béla, Berze Árpád volt egyévi önkéntesek; hadnagy kezelő tiszt: Dr. Király Henrik; tartalékos hadapród tiszthelyettesek: Szilágyi Ferenc, Péterfi Áron, Kabdebó Ernő, Deák Vince volt egyévi önkéntesek.

— A brassói új főispán. Dr. Székely Györgynek brassói főispánává való kinevezése hírét általános meglepéssel fogadták Brassóban. Az általános közhangulatot leghívebben az ottani sajtó fejezi ki. Ugy a „Brassói Lapok” s a „Brassói Hírlap”, mint a „Kronstadter Zeitung” is, vezető cikkeiben emlékeznek meg a főispáni kinevezésről s mindannyian szerencsésnek tartják a Székely György kinevezését. E kinevezéssel Háromszékmege illyefalvi vá-

lasztó kerületében a képviselői mandátum gazdát-lanná válván, e hó folytán ott képviselőválasztás lesz.

— **Ó- és újévi isteni tiszteletek.** Az ó- és újév alkalmából Kézdivásárhelyen mindkét templomban lélekemelő isteni tiszteletek voltak. Sylvester napján d. u. fél 3 órakor a ref. templomban Szabó Jenő lelkész tartott alkalmi szónoklatot; este 6 órakor a r. k. templomban Stadler Géza plebános-helynök mondott tartalmas beszédet, mely után ugyan- csak Stadler plebános Rada Elek segédlelkész hitoktató és Beresényi Elemér végzett theologus segédlelkével ünnepélyes „Tedeum“-ot mutatott be. Újév napján a r. k. templomban Rada Elek, a ref. templomban pedig Szabó Jenő tartottak gyönyörű ünnepi beszédeket mindketten egészen lebilincselvén a nagyszámú hívők seregét.

— **Az új ügyvédvizsgáló bizottság.** Az igazságügyminiszter az 1904. évi tá. táma a Marosvásárhelyi működő ügyvédvizsgáló bizottság elnökévé Kosztka Géza kir. ítélőtáblai tanácselnököt, helyettes elnökévé Dobai Albert kir. ítélőtáblai bírót, tagjaivá pedig Avedik Simon kir. ítélőtáblai bírót, Bodó Sándor kir. törvényszéki elnököt, Csiki László kir. főügyészi helyettesét, Hatfaludy István, dr. Ilyés Lőrinc, Jakab Rudolf, Kelemen András, Nagy Elek, dr. Posoni Gábor, dr. Schusztar Rudolf kir. ítélőtáblai bírót, dr. Simó Balázs kir. ítélőtáblai elnöki titkár és Szabó Dénes kir. ítélőtáblai bírót nevezte ki.

— **Sylvester esti mulatság.** Rendkívül kedélyes pompás Sylvester-estélyt rendezett a kézdivásárhelyi kereskedő ifjak nemes rokonszenveinek örvező társulata saját helyiségében, dec. 31-én este, oly szép és nagy közönség jelenlétében, hogy a helyiségek zsufolásig meg voltak telve. A Lajika jeles zenekara nyitotta meg a műsoros estélyt. Nyitány után Dr. Gyöngyösi István, társas életünk e közkedveltségnek érvendő rokonszenves tagja tartott ötletekben gazdag felolvasást, melyet zajos órációkkal honorált a vigkedélyű közönség. (Lapunk jövő számában közölni fogjuk.) Nem kevesebb elismerést arattak a harmadik pont szereplői is. Jánossy Dezső kütűnő szavallata volt a 3-ik pont; Várad Antalnak „Az Urítél” című melodráját adta elő nagyszerű sikerrel, Benkő Irénke k. a. pompás harmonium kísérete mellett.

Zugó tapsvihar volt a nagyhatású szereplés jutalma. Az utolsó működő Nuridsány Kálmán, a társulat e kedvence tagja volt, ki szépen, hatásosan szavaltta el Vörösmarty „A vén cigány” című költeményét. Neki is bőven kijutott az elismerésből. Műsor után külömböző társasjátékok: u. m. tombola, harangkalapács, sakk, dominó, kártya s biliárd játék versenyek vették kezdetüket s ezeknek csak akkor lett vége, a mikor az óra tizenkettőt ütve, bejelentette, hogy beköszöntött az 1904-ik esztendő. Az egymást érő újévi üdvözlések között megnyiták a buffet-termet szárnyas ajtóit s nagymennyiségű pompás hideg ételek s italok álltak a közönség rendelkezésére. Majd táncra perdült a pajzánkédvű aranyifjúság s a Lajika ropogós, tüzes zenéi mellett a késő éjjeli órákig folyt a mulatság, olyan vígan, kedélyesen, a milyen képen csak ez az ágilis ifjúság tud mulatni. Szóval egy igen igen sikerült mulatsággal vett búcsút az ó-évtől s köszöntötte az újévet a derék ifjúság.

— **A tél végre nálunk is beköszöntött.** Hó is van, ámbár még kevés arra, hogy az őszi vetéseknek meleg takarót képezzen; a hideg azonban meg lehetős; a koresolyasport kedvelőinek is megjött a sásonja; az új uti u. n. forrás kertben pompás jégpályát tart fenn néhány életrevaló vállalkozó. A jégpályán naponta száz- és százán töltöttek kedves időt a vig és testedző koresolyázással.

— **Primicia.** Pollion Ervin, sepsiszentgyörgyi r. k. segédlelkész gróf Majláth G. Károly püspök december 18., 19-én pappá szentelvé, első szent miséjét Fejér Manó esperes manuductorsága mellett karácsony másodnapján mondotta el, Fejér Endre ifyalvi, Kozma Imre kőrispataki plebánosok segédkezésével. Alkalmi beszédet Balázs Ferenc torjai plebános, a kézi-orbai kerület érdemes esperese mondott, a ki szónoki hűvel, nemes bensőséggel, teljes nagyhatású beszédben gyönyörűen fejtegette az új mi és fontos lépését, hivatását és a papi méltósággal járó magasztos kötelességeket.

— **Bolti tűz.** Január 2-ára virradó reggelen Jancsó F. Lajos tekintélyes ifjú kereskedő üzletében Kézdivásárhelyen, egészen ismeretlen okból tűz támadt a mire az üzletet kinyitották, mintegy 5—6000 korona értékű áru elégett. A tűz okát sejtteni sem

lehet, mivel december 31-ike estéje óta zárva volt az üzlet.

— **Színészek Kézdivásárhelyen.** Tóvári Antal színigazgató — mint az előleges színházi jelentésből értesülünk — mintegy 42 tagból álló társulatával a napokban városunkba érkeznek s január 9-én a „Vigadó”-ban megkezdik előadásait. A társulat igazgatója Tóvári Antal városunkban időzik bérletek gyűjtése céljából; ajánljuk a közönségünk ismert hazafias pártfogásába a társulatot.

— **Köszönetnyilvánítás.** Benkő István szeszgyáros ur neje és Blatt Mihály ur szívesek voltak a szegény tanulók felruházása céljából 5—5 koronát küldeni. Fogadják nemes szívük megnyilatkozásáért a szegények őszinte köszönetét és azon óhaját, hogy az új év legyen számukra a boldogság tárháza. Kézdivásárhely, 1903. dec. 30. M. Székely János, áll. írk. igazgató.

— **Tiszti-estély.** A 24-ik honvéd gyalogezred Kézdivásárhelyen állomásozó III-ik zászlóaljának tisztikara Sylvester-estéjén a „Millenium” szálló földszinti termeiben kedélyes tiszti-estélyt rendezett, melyen a polgári társadalom intelligens körei is szépen voltak képviselve. Az összejevetel a legvidámabb hangulatban a késő éjjeli órákig eltartott.

— **Nótárius tolvaj felett** mondott ítéletet a kézdivásárhelyi kir. törvényszék f. hó 23-án tartott főtárgyaláson. Szőcs Andrásnak hívják a jómadarat, ki homoródszentmártoni születésű 39 éves, csavargó s kit körözés folytán a kézdivásárhelyi esendőség csipett el s állított a bíróság elé. A brassói kir. törvényszék 4 ízben ítélte el, mindannyiszor lopásért s eddigelé nem kevesebb, mint 5 év és 10 hónapot ült a fogházban. Legutóbb ez évi július 26-án Bikkfalván Erdélyi István 12 libáját lopta el s ezért került újból bíróság elé, mely őt 2 évi fegyház büntetéssel sújtotta.

— **Esküdtszéki tárgyalás.** A budapesti kir. törvényszék, mint esküdtszéki bíróság, január 23-án fogja tárgyalni azt a rágalmazási pert, melyet Dobay János városi főjegyző indított meg K. Bócz József felfüggesztett rendőrkapitány ellen.

Hirdetések.

Szabó Géza hus-

széke a „Korona” vendéglő mellett 1904. évi április hó 24-től

KIADÓ.

Értekezhetni a tulajdonossal.

(1. 1—3.)

Csernátóri uton Szabó Lajos birtokos háza kerttel és melléképületekkel Szentgyörgy naptól

KIADÓ.

(2. 1—3.)

Behozatal.

Magyar, Német, Lengyelországi, valamint Prágai

Kivitel.

hentesáruk

valódi prágai és westfáliai sonkák, karmanádli, krakói kolbász, magyar és veronai szalámi, mottadella, debreceni kolbász, paprikás szalonna, valamint mindennemű hurka különlegességek.

ANTON ZAWODSKY, BÉCS, XVI. Brestelgasse 5.

Árjegyzék ingyen és bérmentve.

Nagyban.

Kicsinyben.

(249. 4—10.)

Sz: 4183—903. tkvi

Árverési hird. kivonat.

A kovásznai kir. járásbíró, mint telekkvi hatóság közhírré teszi, hogy Zágoni Ferenc végrehajtható Kádár Mihály s neje Kádár Agnes

végrehajtást szenvedők elleni 1600 korona tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a k.-vásárhelyi királyi törvényszék, a kovásznai kir. járásbíró területén levő s Kovászna község határán fekvő a kovásznai 656. sz. tkjben foglalt 1340., 1341., 6863/2., 6869/2. hrsz. beltelek: 893 kor., a 6872/2. hrsz. szántóra 18 kor., összesen 911 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1904. évi február hó 18-ik napján ezen tkvi hatóság hivatalos helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. szám alatt kelt m. kir. igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átsegélytani.

A kir. j.-bíró, mint tkvi hatóság.

Kelt Kovásznán, 1903. évi október hó 15-én.

Száva Jakab,
kir. aljbíró.

(3. 1—1.)

HIRDETÉSEK

oicsó áron felvétetnek e lap kiadóhivatalában.

Szám 3764/1903 tkv.

Hirdetmény.

Peselnék község telekkönyve birtok szabályozás következtében átalakított és ezzel egyidejűleg, azokra az ingatlanokra nézve, melyekre az 1886. XXIX. t.-cikk, az 1889. XXXVIII. és az 1891. t.-cikk a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892. évi XXIX. t.-cikkben szabályozott eljárás a telekjegyzőkönyv bejegyzések helyesbítésével kapcsolatosan fogantatott.

Ez azzal a felhívással tétetik közzé:

1. hogy mindazok, kik az 1836. XXIX. t.-cikk 15. és 17. §-ai alapján ideértve e §-oknak az 1889. évi XXXVIII. t.-cikk 5. és 6. §-ában és az 1891. XVI. t.-cikk 15. §-a) pontjában foglalt kiegészítéseit is, valamint az 1889. XXXVIII. t.-cikk 7. §-a és az 1891. XVI. t.-cikk 15. §-b) pontja alapján eszközölt bejegyzések, vagy az 1886. XXIX. t.-cikk 22. §-a alapján történt törések érvénytelenségét kimutathatják, e végből törési keresetüket hat hónap alatt, vagyis az 1904. évi július hó 15-ik napjáig bezárólag a telekkönyvi hatósághoz nyújtják be, mert az ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelté után indított törési kereset annak a harmadik személynek, ki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett hátrányára nem szolgálhat;

2. hogy mindazok, a kik az 1886. XXIX. t.-cikk 16. és 18. §-ának eseteiben ideértve az utóbbi §-nak az 1888. XXXVIII. t.-cikk 5. és 6. §-ában foglalt kiegészítéseit is, a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellentmondással élni kívánnak, írásbeli ellentmondásukat hat hónap alatt, vagyis 1904. évi július hó 15-ik napjáig bezárólag a telekkönyvi hatósághoz nyújtják be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelté után ellentmondásuk többé figyelembe vételni nem fog;

3. hogy mindazok, akik a telekkönyvi átalakítása tárgyában tett intézkedések által, nemkülönben azok, kik az 1. és 2. pontban körülírt eseteken kívül az 1892. XXIX. t.-cikk szerinti eljárás és az ennek folyamán történt bejegyzések által előbb nyert nyilvánkönyvi jogokat bármely irányban sértve érzik, ideértve azokat is, a kik a tulajdonjog arányának az 1889. XXXVIII. t.-cikk 16. §-a alapján történt bejegyzést sérelmesnek találják, e tekintetben felszólalásukat tartalmazó kérvényüket a telekkönyvi hatósághoz hat hónap alatt, vagyis 1904. évi július hó 5-ik napjáig bezárólag nyújtják be, mert e meg nem hosszabbítható záros határidő elmulta után az átalakításkor közbejött téves bevezetésből származó bármilyen igényeiket jó hiszemű harmadik személy irányában többé nem érvényesíthetik; az említett jegyzéseket pedig, csak a törvény rendes útján és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azokat a feleket, kik a hitelesítő bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, hogy

amennyiben azokhoz egyszersmind egyszerű másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket pótlólag benyújtanak az eredetieket a telekkönyvi hatóságnál átvehetik.

A kir. törvényszék mint tkvi hatóság. Kézdivásárhelyt, 1903. október hó 31-én.

Kádár Ákos s. k.
kir. törvényszéki bíró.
(259. 2-3.)

Sz. 2717-903 tkv.

Hirdetmény.

Imecsfalva község általános tagosítása és erdőarányosítása következtében a vonatkozó telekjegyzőkönyvek átalakítottak, ezzel egyidejűleg azokra az ingatlanokra nézve, a melyekre az 1886. XXIX. t.-cikk, az 1889. XXXVIII. és az 1891. XVI. t.-cikk a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892. évi XXIX. t.-cikkben szabályozott eljárás a telekkvi bejegyzések helyesbítésével kapcsolatosan fogantatott. Ez azzal a felhívással tétetik közzé:

1. hogy mindazok, kik az 1886. XXIX. t.-c. 15. és 17. §-ai alapján ideértve e §-oknak az 1889. XXXVIII. t.-c. 5. és 6. §-ában és az 1891. XVI. t.-c. 15. §-a) pontjában foglalt kiegészítéseit is, — valamint az 1889. XXXVIII. t.-c. 7. §-a és az 1891. XVI. t.-c. 15. §-b) pontja alapján eszközölt bejegyzések, vagy az 1886. XXIX. t.-c. 22. §-a alapján történt törések érvénytelenségét kimutathatják, e végből törési keresetüket hat hónap alatt, vagyis az 1904. január 1-től 1904. június 30-ig bezárólag a telekkönyvi hatósághoz nyújtják be, mert az ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelté után indított törési kereset annak harmadik személynek, aki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat;

2. hogy mindazok, a kik az 1886. XXIX. t.-c. 16. és 18. §-ának eseteiben — ideértve az utóbbi §-ának az 1889. XXXVIII. t.-c. 5. és 6. §-ában foglalt kiegészítéseit is — a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellentmondással élni kívánnak, írásbeli ellentmondásukat hat hónap alatt, vagyis 1904. január 1-től 1904. június 30-ig bezárólag a telekkönyvi hatósághoz nyújtják be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelté után ellentmondásuk többé figyelembe vételni nem fog;

3. hogy mindazok, a kik az 1. és 2. pontban körülírt eseteken kívül az eljárás és az ennek folyamán történt bejegyzések által előbb nyert nyilvánkönyvi jogokat bármely irányban sértve érzik — ideértve azokat is kik a tulajdonjog arányának az 1889. XXXVIII. t.-c. 16. §-a alapján történt bejegyzést sérelmesnek találják — e tekintetben felszólalásukat tartalmazó kérvényüket a telekkönyvi hatósághoz hat hónap alatt, vagyis 1904. január 1-től 1904. június 30-ig bezárólag nyújtják be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmulta után az említett bejegyzéseket azokat a törvény rendes útján és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik sze-

mélyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azokat a feleket, kik a küldöttnek eredeti okiratokat adtak át, hogy a mennyiben azokhoz egyszersmind egyszeri máso-

latokat is csatoltak vagy ilyeneket pótlólag benyújtanak, az eredetieket a telekkönyvi hatóságnál átvehetik. A kir. j.-bíró, mint tkvi hatóság. Kovászna, 1903. szeptember. 15-én.

Szava Jakab,
kir. albiró.
(257. 3-3.)

Előnyös részletfizetésre

zongorák, pianinok, harmoniumok, cimbalmok.

Zongora- és hangszeripar-
telep, zenemű raktár és
zongora kölcsönző intézet

SCHMIDT M.

MAROS-VÁSÁRHELY.
(Minorita palota)

Külföldi és saját gyártmányu zongorák,
mindennemű hangszerek, azok kellekei
és alkatrészei.

Mindennemű hangszer javítása és hang-
golása **szakszerű pontossággal**
teljesíttetik **jutányos árért.**
Árjegyzek kívánatra bérmentve küldetik.

Zongorák, pianinok, harmoniumok,
BÉRBE ADATNAK.

Török tábornok szántó, erdő és
belső birtoka Futásfalván

szabadkézből eladó.

Értekezhetni Baróthy József torjai jegyzőnél,
esetleg Tóth Lászlónénál Torján.

(254. 3-3.)

Clayton & Shuttleworth
mezőgazdasági gépgyárosok Budapest Váci-körút 63. sz.
által a legjutányosabb árak mellett ajánlatnak:

Locomobil és gőzeséplőgép-készletek továbbá járgány-eséplőgépek, löher-cséplők, tisztító-rosták, konkolyozók, kaszáló- és aratógépek, szénagyújtók, boronák. 2 1/2 egész 12 lóerőig, számkaszalozók.

„Columbia-Drill”
legjobb sorvetőgépek, szecskavágók, répvágók, kukorica-morzsolók, daráló, őrlő-malmok, egyetemes acél-akék.

2- és 3-vasú akék és minden egyéb gazdasági gépek.

Részletes árjegyzékek kint-
natra ingyen és bérmentve
küldetnek.

Lincoln törzsgyárunk a világ legnagyobb
locomobil- és cséplőgép-gyára.